

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1548

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

431

I C O D I C E S H

432

lus *Emerinch*. Onocrotalus *Warhuon*. Merula *Ammugsel*. Phasianus *Phashown*. Ortigometra *Pirbuon*. Pellicanus *Hosigeme*. Graculus *Ruch*. Fursarius *Dorndrelle*. Fulica *Inuogel*. Hirundo *Swahlb*. Tinicula *Wintwechel*. Panthera *Panthel*. Leopardus *Leibhart*. Rinoceros *Engeburne*. Bubalus *Wisent*. Hiena *Heltenze*. Hinnulus *Hinchalp*. Spinga *Mercachbz*. Laurus *Lorpomm*. Picea *Vorich*. Pinus *Chvenbozm*. Lentiscus *Melboum*. Juniperus *Cbranbistouden*. Alia notiora sunt, alia Latina corrupta, ut *Alienus* pro *Haliaeetus Stochar*, alia Glossatorem minus peritum Rerum naturalium arguunt, ut dum *cycadum* *Haberschrek* inter Aves locat, et nomina *olventin*, *elephant* et *belf* inter *Camelum*, *Elephantem* et *Alcem* distribuit, soli *Elephant* debita. Indicum similem dedi pluries. Adi *Indicem*.

*Arbor leticie fructus non prebet amaros
Sed manans facie vebit ad celestia gnaros.*

Et *Arbor Sapientie* subscripta:

*Etatis partes septem sapientia prebet.
Ostendens artes quas prudens querere debet.*

Operosae hujus Structurae *Tentor* quaerenti offert se Petrus *Pictaviensis* Petri *Lombardi Parisii* in cathedra Theologica successor et Acad. Cancellarius fato functus an. 1205. de quo *Albericus* in *Chronico* ad b. a. edit. *Leibnit. Hannov.* 1698. p. 442. 4. *Pau-* *peribus consulens clericis excogita-*

sen *osp-ni* **CLIV.**
laidoV *soob* *ant* *audim* *subur*
lib *Codex* *membraneus* *lat.* *Sec* 333
partim XV. partim XIV. Folior. 26. f. continet I. *Iconismos* seu *Schemata coloribus illusa* XX. varia Religionis, Morumque Placita memoriae firmandae caussa exhibentia, quales *Arbores* sic dictas *Genealogicas* videmus. Praeit *Index*, qui tamen vitio, ut credibile est, compactoris fallit. Incipit ille: *Figura I. De Opere dei circa creacionem. celi. terre. maris. et omnium que in eis sunt. II. de successione hominum ab adam. presertim hebreorum usque ad christum. III. de virtutibus quibus homo a vicijs resurgere et deo placere potest &c.* Figuris passim adspersi sunt versiculi. Ita *Arbor virtutum* inscripta est:

vit arbores historiarum veteris Testamenti in pellibus depingere, et de vitiis et virtutibus similiter compendiose disponere. Utrumque Codex noster demonstrat. Nam

*II. fol. 12. manu Sec. XIV. sequitur: Opus reuerendi domini Petri *Pictaviens*. pro intensiori memoria historiarum. Opus istud pariter*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1548

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

433

HERMENEUTICI.

434

Arbores nostras Genealogicas refert, eisque fortasse prolusit, ut visum etiam Conditoribus *Hist. literar. Franciae* T. IX. p. 159. et 189. Praefamen incipit: *Considerans historie sacre prolixitatem nec non difficultatem scolarium &c.* Edidit illud *Huldricus Zwinglius* nepos an. 1592. Basileae f. quod Notas Schematum latera stipantes adtinet, Codice nostro uberiorius; sed harum aliquae succendentibus annis addi facile potuerere. Noster vero Figuras quasdam, puta XL. *Mansionum in Deserto, Divisionis Palaestinae, Ichnographiae Hierosolymarum et Versus quosdam de Christi prosapia* exhibet, qui in Exemplo Zwinglii defuisse videntur. De Autore hic in Praef. nihil memorat, nisi illum floruisse anno trecentesimo aut quadringentesimo, in quo falsus est, quemadmodum *Oudinus* T. II. col. 1274. et qui ad hunc remittit, *Fabrius Bibl. med. Lat. L. XV.* p. 271. Epitomen nostram *Petro Piemontensi* Monacho et Priori *Cluniacensi* tribuentes, cum tamen utrique notum fuerit *Alberici* supra adducti testimonium, cui, cum *Petro* nostro *Cancellario* paene subpar fuerit *Albericus*, nil opponas. Sub Genealogia Christi adjectum est manu Seculi XV. Sequitur consequenter de successione Christi vicariorum in spiritualibus. s. paparum. et in temporalibus. s. imperatorum usque ad annum domini M. CCCC. LXIII. sub quo pius papa secundus. et fridericus imperator tercarius regunt mundum. Itaque

Denis Codd. mss. theol. Bibl. Palat.

E e

secundo

III. fol. 18. *Anonymus* quidam anno mox dicto Seriem *Pontificum et Imperatorum* adtexuit praemissis quibusdam observationibus de *Quinque Mundi Aetatis ante Christum, de duplice Christianorum gladio,* quorum unus, ut ait, cessit Pontifici, alter Imperatori et de *Temporum a Christo distributione,* quae ultima sic sonat: *Cum igitur a christi nativitate usque ad hunc annum f. sexagesimum tercium effluxerunt Quatuor decies centum anni et sexaginta tres.* sicque hoc anno loco christi in spiritualibus regit papa pius secundus. et in temporalibus imperator sit fridericus tertius de austria. Placet pro intensiori memoria legentium diuidere tempus de hac sexta etate transactum in quinque partes. sicud ante christum fuere quinque etates. Sic quod de quatuor decies centum annis fiant quatuor quarteria sub quolibet quarto 350 annos computando, et illi sexaginta tres anni pro quinto quartero reputabuntur. Primum enim quartale incipe a primo christi vicerio sancto petro. et conclude ad felicem secundum exclusive. Petri concurrens imperator fuit tiberius sub quo Christus ascendit et continua donec concludas per constantinum secundum. Secundum quartale incipe a predicto felice secundo. usque ad papam iohannem sextum. Et a constantino secundo conclude per tiberium tertium. Tertium quartale incipe a iohanne sexto ad clementem secundum. Et a tiberio tertio conclude per henricum tertium. Quartum incipe a clemente secundo

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1548

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

435

C O D I C E S

436

*secundo ad innocentium septimum.
Et ab henrico tertio conclude per
ropertum de bauaria. Quintum seu
caudam borum quarteriorum incipe
ab innocentio septimo ad pium se-
cundum modernum. Et ab ropero
ad fredericum tertium modernum.
Atque haec sic satis consonant.
Sequuntur dein συγχέωνες Ponti-
ficum et Imperatorum nuda No-
mina, nisi quod ad Pium I. no-
tetur: Quedam cronice habent ani-
cetum post pium. Et recte. Prae-
terea exacto quovis, quod sta-
tuit autor, Quarterio annorum
fit subputatio; demum recentiore
calamo adjecti sunt: Paulus II.
et Maximilianus I. Haec Petri
Polidavensis veluti continuatio a
Codice Zwinglii absuit; adjecit il-
li autem idem Chronologus igno-
notus*

III. fol. 24. p. 2. *Nomina
archiepiscoporum sancte ecclesie Co-
lonien. Unde concludas, illum
Coloniae aut in ejus vicinia vitam
egisse. Orditur a S. Materno,
quem noto errore a S. Petro mis-
sum ait, cum re ipsa ad Sec. IV.
pertineat. Omissa ejus successore
Euphrate ad Severinum transit,
cui annus 428. adscriptus. Quem
alii Aquilinum, Solinum aut Sola-
num volunt, Solacium adpellat.
Domitianum, Charentinum et Eb-
regisilum omittit. Chuniberto per-
peram an. 600. addit. Reginfri-
dum Agilolfo praeponit. Post Hilde-
degerum tacet Hildebertum. Pro
Berthelino legitur Werhelinus aut
Werhelmus, atque ab hoc deinceps singulis annus additur, quam-
vis nunc adcuratiorem longe χρο-*

*νολαξιν habeamus. Guntharius Hal-
debollo postponitur. Omittuntur
Hugo et Hilduin. Scribitur Engelbertus recte pro quorundam
Engelbergo. Post Wilhelmum de
Gennep tacetur Johannes de Vir-
nenburg, item Conon post Engelbertum III. Ad Theodoricum
haec notantur: Iste fuit ortus co-
mes morsensis et rexit ecclesiam colo-
n. annis — — (48) tandem an-
no domini 1463. (al. 62.) defunc-
tus est in festo sancti valentini (14.
Febr. al. 18.) sepultus colonie ante
tres reges. det ei deus requiem
Amen. Alia manu adjecti sunt
Hermannus, Philippus, Hermannus Successores, quorum postremus electus 1515.*

CLV. *VIII et. g.*

Codex partim membraneus, 43
partim chartaceus germ. Sec. XV.
Folior. 259. f. max. bene scrip-
tus, coloribusque illustratus, fi-
guris tamen valde rudibus, conti-
net Anonymi Paraphrasin in mul-
tos S. Scripturae libros, quos ip-
se enumerat in epigraphe inferius
adferenda. Sic vero minio exor-
ditur: *Hie hebt sich an die Bibel
in deutsch. vnd sagt von erst von
der beschreibung hymelreichs vnd
ertreichs die vorred. Praefationis
initium: Ein ygleicher furste hat
in seinen palast drey Stet Aine an
der man richtet die sache vnd haf-
set die Schranne Die ander Stat
hafset ain Müshaus da man das
volkch ymme speyset Das dritte ist
sein slaffhaws in dem er ruet &c.
Atque tria haec dein Deo appli-
cantur.*